

Maallistuminen jatkuu. Kirkon johto on antanut pastori Juhana Petterssonille tehtävän selvittää, mistä kirkosta eroamisessa on kyse.

Kirkonmiehillä riittää ymmärrystä

Pohjantähden alla
TV2 klo 18.20

Jos ohjelman perusteella pitäisi päättää, kirkko voittaa vapaa-ajattelijat Pekka Suvisen *Pohjantähden alla* -ohjelman otsikko on *Ero kirkosta*, eikä sellainen ratkaisu tule mieleenkään tämän jälkeen.

Kannatustaan ja jäseniään menettäneen evankelisluterilaisen kirkon edustajat esittäytyvät ohjelmassa pohtivana, itsekriittisenä ja vastustajakin ymmärtävänä humanistijoukkona, jota johtaa vapaa-ajalla college-pusakkaan, lippikseen, mustiin aurinkolaseihin ja korvakoruun sonnustautunut pastori Juhana Pettersson. Hänelle kirkko on antanut tehtäväksi tutkia ja pohtia, miksi jotkut eroavat kirkosta. Hyvä, strateginen valinta.

Pettersson on siisti. Hän ei puhu niin akateemisesti ja puhtaasti kuin monet haastateltavat vaan sanoo "niinku"-sanat niin kuin se on ja silloin kun sitä välimerkinä tarvitaan. Muista kirkonmiehestä muun muassa Arto Antturi ja

Antti Kylliäinen tietävät ihmisten ongelmat ja myös sen, miksi kirkko ei vedä niin kuin ennen. Muutamia hyvin kriittisiä, kristinuskon historiaan puretuja kommentteja kuullaan.

Näin siis kirkon oma väki. Vastapuolella on ateisteja, joiden mielestä Jumalan ja uskonnon kieltämistä ei voi nimittää toisenlaiseksi uskoksi. Jos toinen perunasäkki on täynnä ja toinen tyhjä, jälkimmäinen on todellakin tyhjä.

Ok, mutta ateistit Jouni Luukkanen ja Robert Brotherus ovat *Star Trek* tai *Sormusten herra* -nörteiltä näyttäviä akateemisia viisastelijoita, joiden sanaa ei viitsi kuunnella edes silloin kun he ovat oikeassa. Eri mieltä tekee mieli olla varsinkin väitteestä, jonka mukaan luonto on toita ja uskonto ei.

Sori nyt vaan, mutta vain kammiassa kyyhöttävä luonnontieteilijä voi kuvitella, ettei ihminen uskoineen olisi osa luontoa. Uskonto ei ole mikään outo poikkeama universumin järjestyksessä. Totuusarvot ovatkin sitten ihan toista tarinaa

KARI SALMINEN

KANAVALLA

Jussi Ahlroth
jussi.ahlroth@sanoma.fi
Kirjoittaja on Helsingin Sanomien kulttuuritoimittaja.

Pastorin synninpäästö

Kirkossa ollaan huolissaan. Nuorten aikuisten kirkosta eroaminen ei ollutkaan ohimenevä buumi, vaan se jatkuu. Helsingin seurakuntayhtymä on laittanut pastori Juhana Petterssonin selvittämään, miksi ehtoollinen ei maistu 20-39-vuotiaille helsinkiläisille.

Sunnuntaisessa *Pohjantähden alla* -ohjelmassa Pettersson jutteli asiasta pappikollegojensa kanssa. Ääneen pääsivät myös kirkosta eronneet.

Pettersson itse näki kirkon tehtäväksi miettiä "mikä on meidän message" ja miten se kerrotaan paremmin nykyihmisille.

Yllättävimmän kommentin esitti Helsingin tuomiokirkon pastori Arto Antturi: jos lähtee kirkosta, on ymmärtänyt kirkon sanoman väärin. Ehkä Antturi, joka on ollut pappina nuorten suosimassa Tuomas-yhteisössä, ei vain osaa ajatella, että joillekin ei maistu hyväsydämyyden opetus sellaisena kuin se kristinuskossa annetaan.

Pastorien kannanotoista muodostuu kiintoisa ajatusketju: jos joku lähtee kirkosta, hän on ymmärtänyt kirkon sanoman väärin. Mutta koska sanomassa ei itsessään ole vikaa, pappien täytyy olla epäonnistuneita sen kertomisessa.

Tämä on ihailtavan epätsekäs asenne pastoreilta, mutta olisiko muita vastauksia?

Antturi tarjosi toisenkin selityksen: kirkon toimintatavat muodostuivat sodan jälkeisessä agraariyhteiskunnassa, ja nykyajan arvot ovat siitä kovasti koventuneet. Ohjelman tekijät tuntuivat asettuvan tälle akselille - kuvalla ja äänellä luotiin tunnelmaa muuttuvasta maaseudusta sekä toivon ja kaipuun ajattomasta arvosta ihmiselle.

Mutta ehkä ei ole kyse koventuneista arvoistakaan.

Mitä sanoi vastapuoli? Kirkosta eronneiden äänet olivat hieman erikoisia. Vapaa-ajattelijain liiton puheenjohtaja Robert Brotherus oli yksinkertaisesti ärsyttävän ylimielinen.

Dosentti Jouni Luukkainen sanoi yhden tärkeän ajatuksen: jos kirkko ei yrittäisi estää eroamista kirkosta, tilanne selkiytyisi, kun kukaan ei olisi enää *tarpeettomasti* kirkon jäsen.

Ehkä arvot ovat koventuneet, mutta on vanha yhteiskulttuurikin murtunut. Kirkosta eroamiset voivat olla sen luonnollinen seuraus, ja pastorit voisivatkin antaa itselleen synninpäästön.

Ehkä kyse on vain siitä, että meillä 20-39-vuotiailla helsinkiläisillä on yhä vähemmän tapana olla tapakristittyjä. Olemme joko kristittyjä tai sitten emme kuulu kirkkoon.

Ja eikö se ole juuri niin kuin asian pitäisi ollakin?